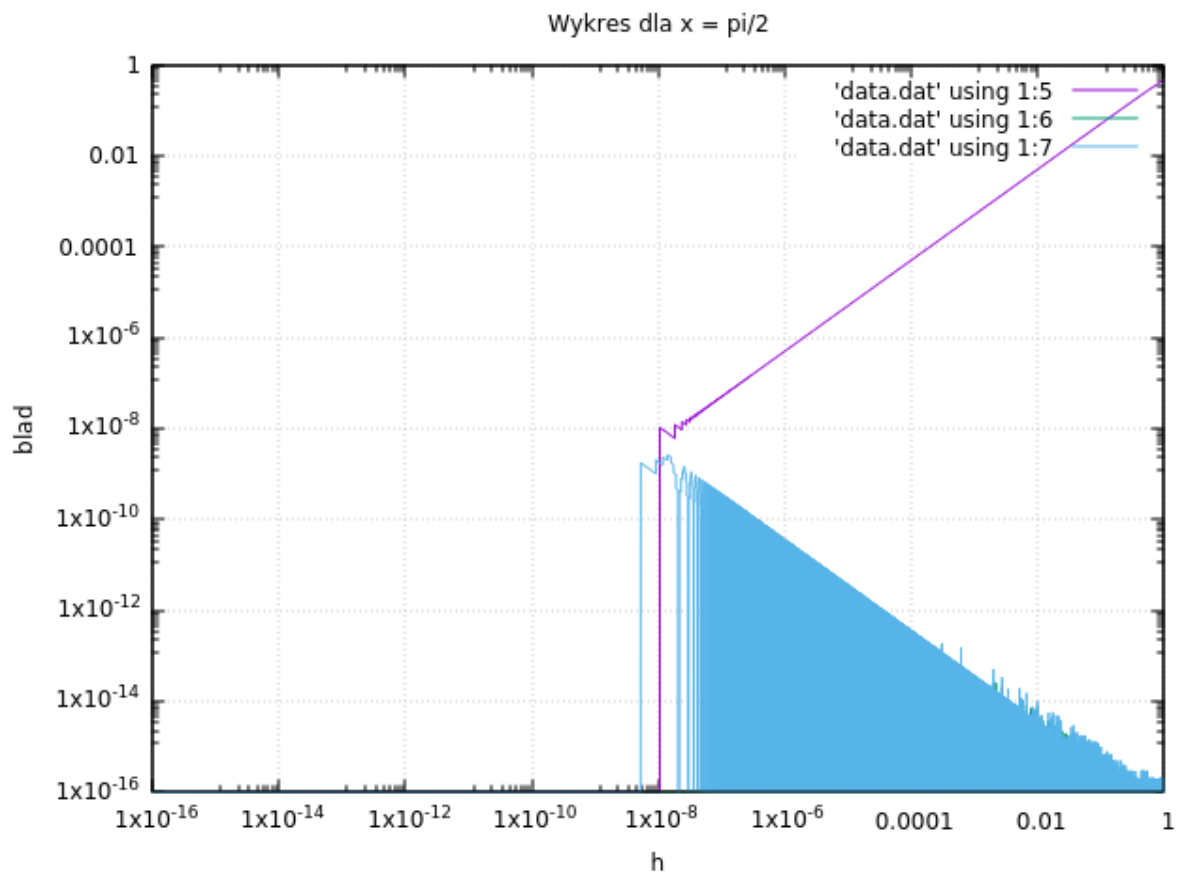

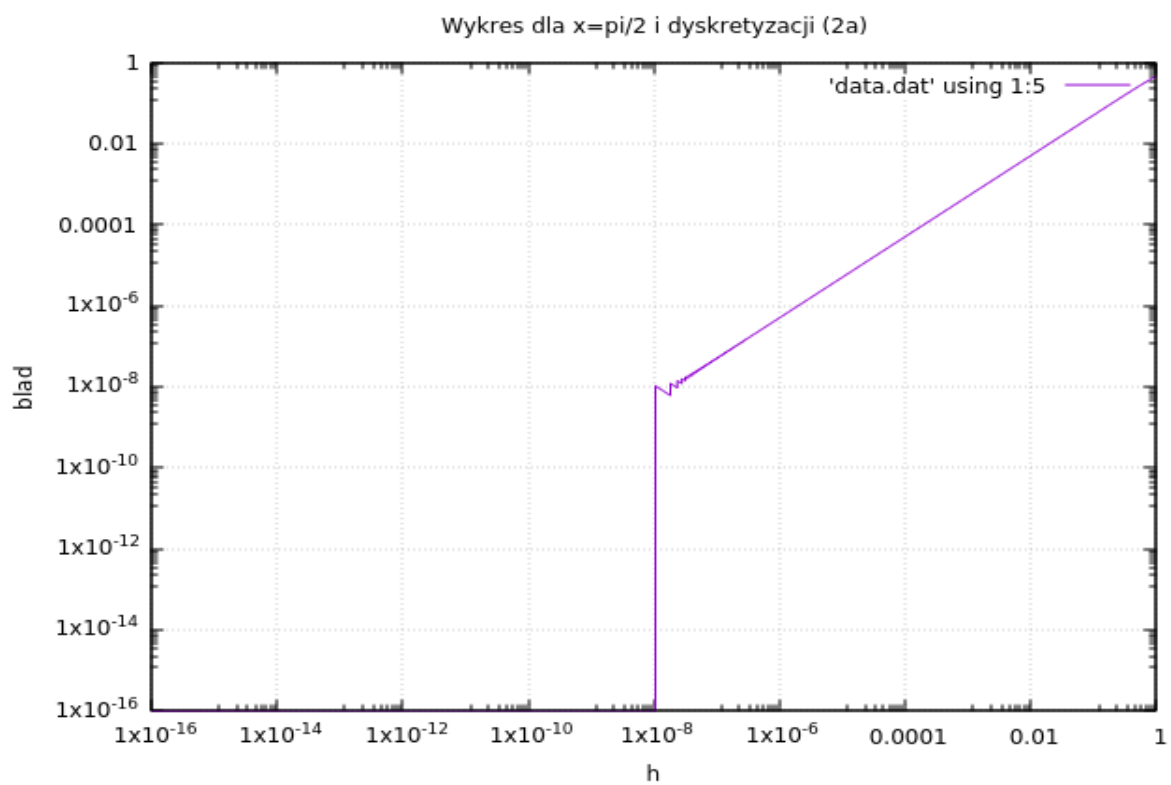
Wykres fioletowy odnosi się do dyskretyzacji (2a), w przypadku której w okolicach $h=10^{-8}$ błąd zaczyna rosnąć liniowo, zatem najbardziej optymalne będzie h z przedziału $(10^{-9}, 10^{-8})$. Minimalny błąd tej metody to w przybliżeniu 10^{-12} .

Przy dyskretyzacji (2b) (wykres zielony) mamy podobną sytuację, ale w tym przypadku błąd zaczyna rosnąć w okolicach $h=10^{-5}$, zatem najbardziej optymalne będzie h z przedziału $(10^{-6}, 10^{-5})$. Minimalny błąd tej metody to w przybliżeniu 10^{-15} .

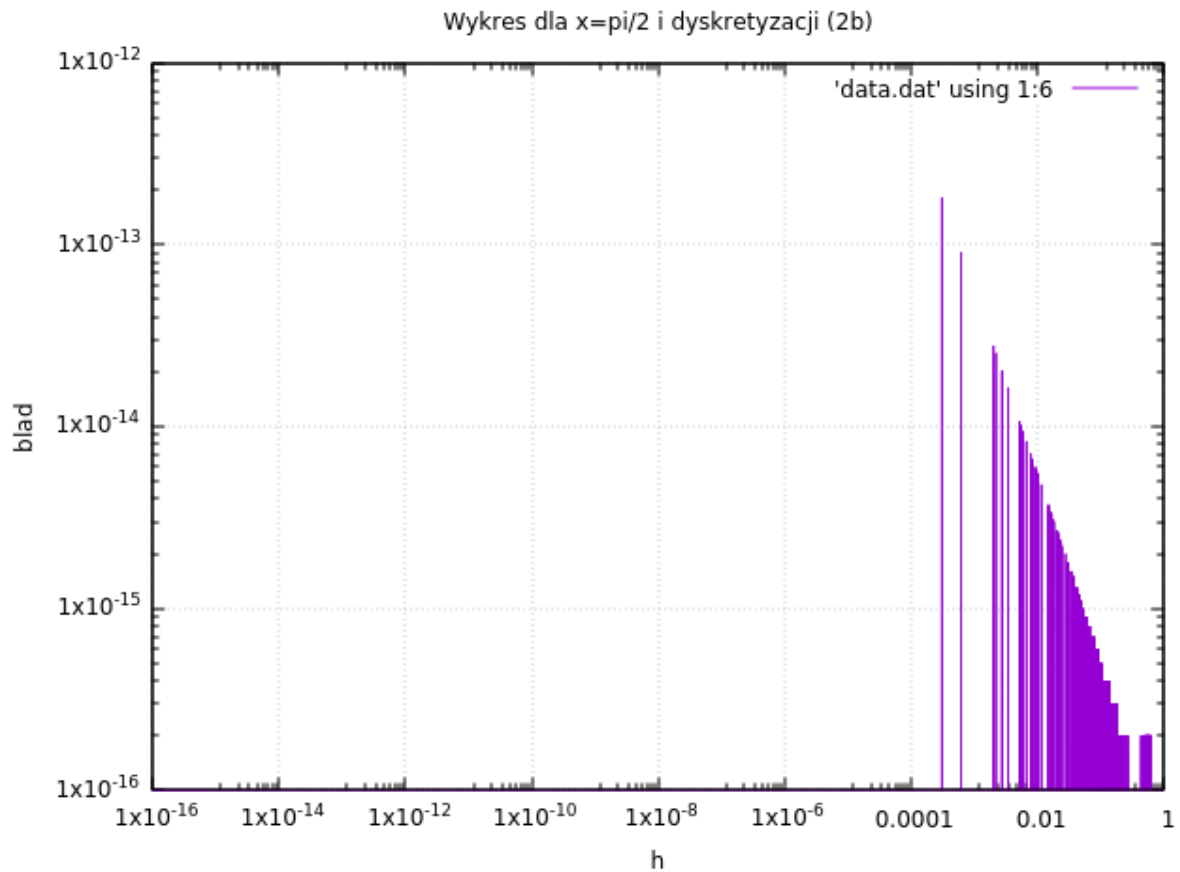
Analogicznie dla dyskretyzacji (2c) najbardziej optymalne będzie h z przedziału $(10^{-4}, 10^{-3})$. Minimalny błąd tej metody to w przybliżeniu 10^{-16} .

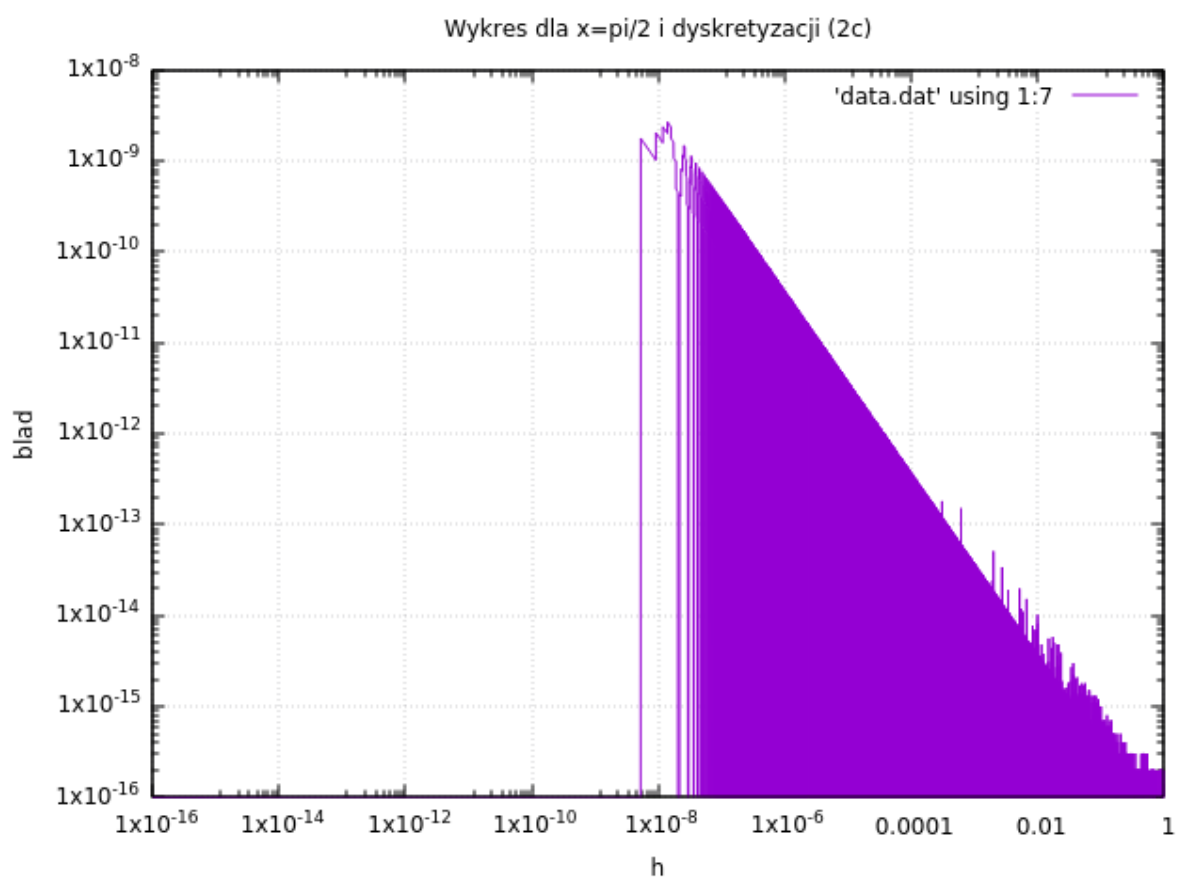
Dla $x=\pi/2$ wykresy dla kolejnych metod dyskretyzacji dosyć mocno różnią się od siebie, zatem zamieszczam oddzielny dla każdej z nich.

Dla dyskretyzacji (2a) minimalny błąd to 10^{-16} , a najbardziej optymalne h to h z przedziału $(10^{-16}, 10^{-8})$, ponieważ dla każdego h z tego przedziału otrzymamy minimalny błąd.

W przypadku tej dyskretyzacji minimalny błąd to znowu 10^{-16} , a najbardziej optymalne h to h z przedziału $(10^{-16}, 10^{-4})$.

Dla dyskretyzacji (2c) widzimy, że dla h z przedziału $(10^{-16}, 10^{-8})$ mamy minimalny błąd równy 10^{-16} .